

(א) [ע'י תוס' גיטין עה.
סד"ה לאפוקין, (ב) [לקמן
עג: קד: קט. קיז: ב"ב
קסח. קעג: סנהדרין כד:],
ג [לעיל מח: וש"נ, (ד) [דף
סה:], (ה) [צ"ל צפ' ג'
דנדרים, (ו) [רש"ל מ"ז,

(6) חוב' ד'ס ומנומי
 ובי' י'ס (5) אברה
 דלפסי: (3) בא' ד'ס
 לבר הוא. י'ס לטור
 זל בלא ר'י' ל' קשא
 ל'טור אבר ארבי
 דמנומי דגריסות אל'בי
 דמוס דפסיות אל'בי
 לבר הוא דלפסיה
 קשא זלן ק'י' ל'טור
 דמנומי מן מוש' ד'ס
 טעם דבשע' מן מוש'
 ע'ט ג'טו י'ס ל'טור י'
 אל' ל'טור ל'טור
 שאל'ק מנומי להסור.
 א'ע'י' ש'ע'י' ע'י' מילתי
 ד'טור מוש' ד'טור
 קש' יומ' כ'ון ש'ע'ל ד'ט
 ע'ט ל'טור ד'ט
 מנומי ש'ע'י' י'ס ק'י' ל'טור
 לא'ר מן מוש' קוש' הכל
 א'ע'י' דל'ט' ל'טור ש'ע'י'
 ע'ט ל'טור:

[א] תוֹם ד"ה פְּטוּמִי כו'.
נ"ב ע"י הַג"א וּמַש"ס:
[ב] שֵׁם ד"ה וּמִנְיוּמִי.
אֶלְמָא בְּשֵׁאֵר כו'. נ"ב
וּרְמִז'וּס כְּתֹב דְּכֹל מַעֲבָשׁוּ
קִנָּה: [ג] שֵׁם וּרְמִז' חִירָן
כו'. נ"ב וּכ"ד הַרְמִז'וּס
וְכַתֵּב דְּזַעֲרָבֹן בְּחֵמָה קִנָּה
הַמּוֹכֵר וְע"י רַש"י שֵׁם ד'ה
דִּי כו' שְׁכַח כְּדַבְּרֵי תוֹס'
לְלֹא הָנֵה וּכ"ד ש"פ:

קמ"ז. פירוש דכי נמי אדעתא דידה מקנה לה אינו חוזר דגם היא לא אמרה אלא פטומי מילי משמע הכא דש"מ המגרש אשה סתם אם עמד אינו חוזר בגט וכן משמע בנ"י שאלחו (גיטין דף עה: ושם) שהוכרש שמואל לתקן בגיטא דשביז אמר אם מתי יהא גט ואם לאו לא יהא גט ומכאן מקשה ר"ת על פ"ה ור"ח דפ"י הא דאמר רב הונא בנ"י שאלחו (שם דף עב: ושם) גיטו הרי הוא כמתנתו מה מתנתו אם עמד חוזר אף גיטו אם עמד חוזר ופ"י דאסתם ש"מ קאי דכשתנתן גט סתם אם עמד חוזר כמו בזמנה ומיהו "ל סוגיא דה"א ושמואל פליגי ארבי הונא דה"נ פליגי עליה התם רבה ורבא ושזו מקשה ר"ת שם על פירושו ומפרש דרב הונא אמתניתין דהתם קאי אמיהים אם מתי מחולי זה כ"י אבל כשתנתן סתם מודה רב הונא דאינו יכול לחזור ושם (ד"ה אמר) מפורש:

לאחר מתן מעות לא קנה אלא בנגד מעותיו. וא"ת יקשה בדפריך בסמוך מי קא"ל קני לגוביינא והלא אמר ליה קני הכל לסוף ג' והכל אינו קונה ולכך אף כנגד מעותיו לא יקנה ואע"ג דלעיל דפריך הובא (דף מח: ושם)

ת